

HOTĂRÎRE
pentru aprobarea Strategiei naționale de prevenire și combatere a corupției
și Planului de acțiuni pentru realizarea Strategiei naționale de prevenire
și combatere a corupției

nr. 421-XV din 16.12.2004

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.13-16/58 din 21.01.2005

* * *

Abrogat: 07.10.2011

Hotărârea Parlamentului R.Moldova nr.154 din 21.07.2011

Parlamentul adoptă prezenta hotărâre.

Art.1. - Se aprobă Strategia națională de prevenire și combatere a corupției și Planul de acțiuni pentru realizarea Strategiei naționale de prevenire și combatere a corupției (se anexează).

Art.2. - Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Eugenia OSTAPCIUC

Chișinău, 16 decembrie 2004.

Nr.421-XV.

STRATEGIA NAȚIONALĂ DE PREVENIRE
ȘI COMBATERE A CORUPȚIEI

INTRODUCERE

Una din prioritățile actuale ale reformelor economice, politice și sociale din Republica Moldova este prevenirea și combaterea corupției. Privită obiectiv, inclusiv prin prisma fenomenului corupției, tranziția politică, socială și economică din perioada ce s-a scurs de la declararea independenței statului a avut un impact dezastruos asupra calității guvernării și dezvoltării țării. Proporțiile și importanța sferelor afectate de corupție solicită imperativ abordarea strategică a acestui fenomen, prin urmare elaborarea și implementarea unei strategii naționale de prevenire și combatere a corupției.

Oportunitatea Strategiei naționale de prevenire și combatere a corupției (în continuare - Strategie) este determinată de conștientizarea imposibilității de a dezrădăcina corupția doar prin aplicarea unor măsuri penal-restrictive, a necesității unei noi abordări a acestui fenomen, inclusiv a îmbinării acțiunilor de prevenire a corupției cu cele de depistare, instrumentare și sancționare, promovându-se, totodată, mecanismele economiei de piață.

Elaborarea Strategiei este motivată și de necesitatea unei cooperări eficiente între sectorul public, cel privat și societatea civilă.

La elaborarea Strategiei s-a ținut cont atât de experiența națională în domeniu, cât și de practica unor alte țări, de cerințele și recomandările organismelor internaționale.

Scopul Strategiei constă în reducerea corupției în Republica Moldova pentru a nu periclita statul de drept și democrația, pentru a nu împiedica dezvoltarea economică și socială a țării.

Obiectivele Strategiei sînt:

asigurarea supremației legii (identificarea domeniilor afectate, condițiilor care favorizează corupția, prevenirea acestora și consolidarea sistemului de măsuri pentru detectarea și contracararea fenomenului);

respectarea principiului de separare a ramurilor puterii și de colaborare a acestora într-un cadru strict constituțional și legal;

perfecționarea cadrului legal în conformitate cu cerințele legislației internaționale;

asigurarea transparenței activității instituțiilor publice, a accesului la informație, promovarea standardelor etice;

activizarea societății civile și a sectorului privat în prevenirea corupției, crearea unei atmosfere de intoleranță față de fenomenul corupției.

Principiile de bază în prevenirea și combaterea corupției sînt:

supremația legii;

prezumția nevinovăției;

egalitatea tuturor cetățenilor în fața legii și asigurarea accesului liber la justiție;

respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

transparența activității de combatere a corupției;

asigurarea separării celor trei ramuri ale puterii în stat.

I. CORUPȚIA ÎN REPUBLICA MOLDOVA

1.1. Noțiunea de corupție și esența ei

La nivel național, corupția este definită, în Legea nr.900-XIII din 27 iunie 1996 privind combaterea corupției și protecționismului, ca un fenomen antisocial ce reprezintă o înțelegere ilegală între două părți, una propunînd sau promițînd privilegii sau beneficii nelegitime, cealaltă, antrenată în serviciul public, consimțînd sau primindu-le în schimbul executării sau neexecutării unor anumite acțiuni funcționale, ce conțin elemente ale infracțiunii prevăzute în Codul penal.

Grupul multidisciplinar în problemele corupției al Consiliului Europei a definit corupția ca orice comportament al persoanei în a cărei sarcină a fost pusă executarea anumitor obligații în sectorul public sau privat, care condiționează încălcarea acestora în calitate de persoană de stat cu funcție de răspundere, lucrător privat, agent independent, avînd drept scop obținerea unui profit ilegal pentru sine și alte persoane. Astfel, este extins cercul subiecților actelor de corupție, aceștia fiind atît funcționari din sectorul public, cît și funcționari din sectorul privat.

Conform Convenției civile privind corupția (Strasbourg, 4 noiembrie 1999), prin corupție se înțelege "faptul de a solicita, de a oferi, de a da sau de a accepta, direct sau indirect, un comision ilicit sau un alt avantaj necuvenit sau promisiunea unui asemenea avantaj necuvenit, care afectează exercitarea normală a unei funcții sau comportamentul cerut beneficiarului comisionului ilicit sau al avantajului necuvenit, sau al promisiunii unui asemenea avantaj necuvenit".

Convenția penală privind corupția (Strasbourg, 27 ianuarie 1999) definește corupția în cele două modalități de săvîrșire a ei - activă și pasivă.

Corupția activă este "promisiunea, oferirea sau darea, cu intenție, de către orice persoană, direct sau indirect, a oricărui folos necuvenit, către un funcționar public, pentru sine ori pentru altul, în vederea îndeplinirii ori abținerii de la a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor".

Corupția pasivă este "solicitarea ori primirea, cu intenție, de către un funcționar public, direct sau indirect, a unui folos necuvenit, pentru sine ori pentru altul sau acceptarea unei oferte ori promisiuni a unui astfel de folos, în vederea îndeplinirii ori abținerii de la a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor sale".

Potrivit convenției numite, aceste fapte constituie corupție dacă sînt săvîrșite de funcționari publici naționali, străini, parlamentari naționali, străini și ai adunărilor parlamentare internaționale, funcționari internaționali, precum și de persoane care reprezintă organizații internaționale. De asemenea, corupția ține atît de sectorul public, cît și de cel privat.

Convenția O.N.U. împotriva corupției (New York, 31 octombrie 2003) definește corupția agenților publici naționali ca acțiune de a solicita sau de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit pentru sine sau

pentru o altă persoană, cu scopul de a îndeplini ori de a se abține de la întreprinderea unui act în exercițiul funcțiilor sale oficiale.

Prin urmare, legislația Republicii Moldova urmează a fi ajustată cerințelor și standardelor convențiilor și tratatelor internaționale anticorupție.

1.2. Cauzele apariției corupției

Corupția este un fenomen complex, multistruktural și multidimensional, un fenomen economic, social și politic, a cărui complexitate este determinată de diverse cauze, care pot fi grupate în: economice, instituționale, de ordin legal, politice, sociale și morale.

Cauzele economice rezidă în: costul ridicat al vieții, cu o tendință de creștere continuă; degradarea economiei și, ca efect, pauperizarea populației; salariile joase, plătite cu întârziere, ale funcționarilor publici; bugetul de stat neviabil; suprareglementarea sectorului privat.

Cauzele instituționale cuprind: politica de cadre defectuoasă; promovarea în posturi de răspundere a unor persoane incompetente și corupte; lipsa de transparență în activitatea administrației publice centrale și locale, în organele de drept; libertatea excesivă acordată factorilor de decizie; posibilitatea redusă de demascare a persoanelor corupte; înzestrarea insuficientă a organelor de drept cu mijloace tehnice; lipsa de resurse umane, logistice și de tactici eficiente.

Cauzele de ordin legal rezidă în lacunele existente în legislație, în lipsa unor mecanisme eficiente de executare a acestora.

Cauzele politice constau în: lipsa de voință și de responsabilitate politică; existența unor factori interni și externi care impun interesele de grup la luarea unor decizii; nesoluționarea problemei raioanelor de est; erorile comise în procesul de realizare a reformelor economice și sociale; concurența politică neloială; traficul de influență asupra mass-media și organelor de drept.

Cauzele sociale și morale țin de cultură, mentalitate, tradiții de activitate corupțională în organele puterii și de drept și constau în: dezintegrarea și demoralizarea societății; erodarea valorilor etice; informarea insuficientă a societății civile; apatia și pasivitatea civică; toleranța publică; polarizarea socială; dependența mijloacelor de informare în masă.

Multitudinea cauzelor corupției determină diversitatea sferelor afectate și complexitatea acțiunilor necesare prevenirii și combaterii acestui fenomen.

1.3. Consecințele corupției

Datele statistice oficiale, precum și cele prezentate de organizațiile neguvernamentale specializate în domeniu, rezultatele cercetărilor științifice, sociocriminologice, informațiile organelor de drept, datele statisticii judiciare, publicațiile din mass-media impun constatarea faptului că fenomenul corupției a afectat domeniile: politic și instituțional, economic, judiciar și de drept, de instruire și educație, de asistență socială și medicală, investițional și de comerț internațional, subminând grav statalitatea Republicii Moldova.

Impactul economic al corupției se manifestă în diverse moduri. Tergiversarea birocratică la întocmirea documentelor, incapacitatea statului de a asigura securitatea producătorilor, lobbyismul, protecționismul, traficul de influență, concurența neloială, reglementările și controalele de stat excesive, ce afectează mecanismele economiei de piață și libera concurență, descurajând potențialii investitori și inițiativa de întreprinzător, duc la creșterea costului proiectelor publice, la diminuarea eficienței economice, la extinderea evaziunii fiscale, la reducerea plăților la buget și la dezvoltarea economiei subterane.

Efectele social-politice ale corupției se manifestă prin degradarea funcțională, politică și morală a autorităților publice centrale și locale, care este o rezultată a extinderii corupției politice, prin diminuarea competenței politice transparente și responsabile, prin pauperizarea populației și creșterea tensiunii sociale.

În activitatea executivului, corupția are drept efect calitatea diminuată a administrației publice; un sistem de decizii neoficiale; legături strânse între crima organizată, funcționarii publici și politicienii corupți etc.

Efectele corupției se exteriorizează și în relațiile internaționale, manifestându-se prin comportamentul incompetent, iresponsabil, provocator și subiectiv-convențional al persoanelor cu funcții de răspundere care, în relațiile cu parteneri străini, promovează în mod prioritar interesele personale și corporative în raport cu

interesele naționale, ceea ce subminează iremediabil imaginea și credibilitatea țării în calitatea sa de partener în relații internaționale.

II. MĂSURILE DE PREVENIRE ȘI DE COMBATERE A CORUPȚIEI

Contracarea corupției este un proces de lungă durată. Acest fenomen nu poate fi extirpat, însă poate fi și trebuie diminuat printr-un control riguros, prin aplicarea unor măsuri de prevenire, care să vizeze factorii criminogeni și înlăturarea condițiilor care generează corupția, cât și prin depistarea nemijlocită a actelor de corupție, tragerea la răspundere juridică a vinovaților, în temeiul legislației. Este absolut necesară completarea măsurilor de prevenire și contracare cu acțiuni de educare a populației în spiritul intoleranței față de actele de corupție și de obținere a sprijinului ei în campania anticorupție promovată de autoritățile publice.

Toate elementele Strategiei trebuie să acționeze cumulativ și să fie eficient coordonate pentru a fi realmente interdependente, astfel încât efectul pozitiv al unuia dintre ele să le fortifice pe celelalte și invers.

Astfel, elementele Strategiei sînt:

contracarea corupției prin aplicarea efectivă și eficientă a normelor penale;

prevenirea corupției prin eliminarea oportunităților ei din sistemele și procedurile instituțiilor publice și de drept;

educarea tuturor categoriilor de populație în spiritul intoleranței față de corupție și încurajarea unei susțineri active din partea cetățenilor în activitatea de prevenire și contracare a corupției.

2.1. Perfecționarea cadrului legislativ și asigurarea aplicării legislației

Reforma legislativă trebuie să contribuie la consolidarea statului de drept, la stabilitatea și securitatea vieții sociale, la dezvoltarea unei economii de piață viabile, la eliminarea factorilor de risc, ce duc la corupție, prin simplificarea și corelarea normativă, eliminarea dublei interpretări, codificarea, adoptarea unor acte normative care să reglementeze cadrul legal al activităților de prevenire și contracare a corupției.

În domeniul legislativ, se vor elabora acte normative cu reglementări anticorupție eficiente, conform normelor, recomandărilor și standardelor internaționale.

Totodată, se impune modificarea legislației anticorupție în conformitate cu prevederile actelor internaționale; ameliorarea sistemului legislativ; înlăturarea contradicțiilor și ambiguităților care au ca efect interpretarea dublă a legislației.

De asemenea, se impune consolidarea capacităților instituțiilor responsabile de asigurarea respectării legislației penale, prin revizuirea rolurilor și responsabilităților acestora, pregătirea profesională și specializarea judecătorilor, procurorilor, ofițerilor de urmărire penală și altor specialiști în domeniul urmăririi penale și în judecarea actelor de corupție, precum și dotarea lor cu echipamente și alte mijloace necesare. Înlăturarea practicii organelor de drept de efectuare a controalelor haotice asupra agenților economici.

2.2. Prevenirea corupției în instituțiile publice și în procesul politic

a. Eficientizarea sistemului instituțional

Efectul scontat al reformei instituționale este crearea unui sistem instituțional eficient în prevenirea și combaterea corupției și în reducerea riscurilor de corupție în cadrul instituțiilor publice. În acest scop, se va optimiza structura autorităților publice și a altor instituții publice prin reducerea numărului de ministere, departamente și de alte organe, precum și numărului de funcționari; prin optimizarea structurii și competenței instituțiilor de stat abilitate cu funcții de prevenire și combatere a corupției; prin încadrarea și promovarea personalului exclusiv pe criteriile profesionalismului, competenței, abilității manageriale și eficienței, printr-un mecanism bine reglementat de selectare și numire a funcționarilor (concurs, testare etc.) în ministere, departamente și în alte instituții de stat; se va asigura stabilitatea și continuitatea lucrătorilor care realizează performanțe profesionale, reconstrucția demnității meseriei de funcționar public sau de lucrător privat; se va exclude din structurile autorităților publice personalul care nu se adaptează criteriilor de eficiență și normelor deontologice sau nu își exercită obligațiile conform standardelor stabilite; se vor adopta în regim de urgență măsuri pentru salarizarea lucrătorilor din cadrul structurilor publice în concordanță cu responsabilitățile și riscurile la care sînt supuși, astfel încât să li se asigure un standard de viață decent și să fie prevenite actele de corupție; se vor eficientiza procedurile controlului de stat, prin stabilirea și dezvoltarea institutului de control

social și parlamentar, asupra respectării legislației anticorupție; se vor elabora și implementa, în cadrul autorităților publice, mecanisme de control administrativ intern. Urmează a fi perfecționate mecanismele de interacțiune între funcționarul public și beneficiarul de servicii publice. Un rol important în acest domeniu va reveni Comisiei principale pentru etică, instituită sub egida Guvernului.

[Lit.a) modificată prin Hot.Parl. nr.374-XVI din 29.12.05, în vigoare 29.12.05]

b. Asigurarea transparenței și responsabilității în activitatea politică

În sfera politică, trebuie întreprinse un șir de acțiuni pentru prevenirea și combaterea corupției. Astfel, în vederea asigurării transparenței, stabilirii responsabilității în activitatea politică și conformării legislației naționale la standardele internaționale, urmează a fi studiată legislația și practica internațională. În special, se vor opera o serie de modificări în legislație pentru ca finanțarea partidelor și a campaniilor electorale să se efectueze cu respectarea adevărată a principiilor transparenței și responsabilității. De asemenea, este importantă stabilirea răspunderii penale pentru mituirea alegătorilor în cadrul campaniilor electorale, precum și a responsabilității în fața poporului pentru activitate politică.

c. Diminuarea efectelor corupției asupra sectorului privat

Crearea unui sector privat competitiv constituie o prioritate a politicii economice a Republicii Moldova, în acest sens impunându-se modificarea legislației fiscale și vamale întru reducerea poverii fiscale și sporirea responsabilității în caz de evaziune fiscală. Se va elabora un mecanism de combatere a fenomenului economiei subterane și de reintegrare a mijloacelor ei în economia legală. Se vor întreprinde măsuri în vederea facilitării activității agenților economici (la înregistrare, licențiere, la calcularea și plata impozitelor, la întocmirea dărilor de seamă financiare, statistice, fiscale etc).

2.3. Intensificarea cooperării instituțiilor publice cu societatea civilă

Un obiectiv major al politicii de prevenire a corupției îl constituie implicarea societății civile în acțiunile de prevenire a corupției și informarea opiniei publice cu privire la cauzele și consecințele corupției, la paguba pe care o aduce.

Dezvoltarea cooperării interinstituționale și a relațiilor cu societatea civilă se va axa pe:

facilitarea cooperării între instituțiile cu atribuții în domeniul prevenirii corupției, precum și între acestea și societatea civilă;

coordonarea eforturilor acestor instituții prin facilitarea schimbului de informații, încurajarea desfășurării în comun a unor acțiuni, obținerea de resurse umane sau tehnice necesare unor acțiuni de amploare, identificarea și eliminarea principalelor impedimente apărute în practică;

oferirea unei imagini complete și coerente a eforturilor autorităților în acest domeniu.

a. Rolul organizațiilor neguvernamentale

Rolul organizațiilor neguvernamentale (ONG-urilor) în prevenirea și combaterea corupției va fi extins prin antrenarea acestora la formularea, promovarea și implementarea diverselor activități anticorupție, realizarea unor măsuri organizatorice și practice concrete întru facilitarea cooperării cu organele guvernamentale; organizarea periodică de întruniri comune ale organelor de drept, ale altor organe abilitate cu funcții de combatere a corupției cu reprezentanții organizațiilor neguvernamentale pentru examinarea rezultatelor activității comune de combatere a corupției.

b. Rolul mass-media

Rolul mass-media în prevenirea și combaterea corupției constă în sensibilizarea opiniei publice față de fenomenul corupției și activitatea autorităților în domeniul prevenirii și controlului social al acestuia, organizarea sistematică a unor conferințe de presă și briefing-uri tele-radio pentru familiarizarea populației cu realizările din domeniu.

c. Educația civică

Educația civică, în deosebi în rîndul tineretului, reprezintă o latură importantă a prevenirii fenomenului corupției, ce impune derularea unor programe specifice în centrele de învățămînt, în special în instituțiile de învățămînt preuniversitar general și în cele de învățămînt superior.

Scopul acțiunilor educaționale anticorupție este de a informa cetățenii Republicii Moldova despre pericolul corupției, de a le inocula intoleranța față de corupție și de a încuraja activitățile de combatere a ei. Cetățenii Republicii Moldova nu sînt suficient de informați despre drepturile omului, despre posibilitățile lor de luptă activă împotriva corupției. Populația poate contribui la prevenirea și combaterea corupției, dar nu conștientizează rolul ei potențial în acest proces. Astfel, ar fi oportună o campanie publică anticorupție care să evidențieze pagubele morale, sociale și financiare cauzate de acest fenomen și să sugereze măsurile de combatere a lui.

2.4. Extinderea colaborării internaționale

Prevenirea corupției constituie o preocupare constantă a organismelor internaționale, în acest scop fiind elaborate și adoptate o serie de documente internaționale care reglementează procesul luptei anticorupție.

Convențiile civile și penale privind corupția la care Republica Moldova este parte impun racordarea cadrului ei normativ la exigențele legislației comunitare pentru asigurarea condițiilor de prevenire și control al corupției în conformitate cu standardele internaționale.

În domeniul colaborării internaționale, Republica Moldova va continua să participe la acțiunile, inițiativele și proiectele ce vizează prevenirea și combaterea corupției (GRECO, Pactului de Stabilitate - SPAI etc.), să coopereze cu Uniunea Europeană în cadrul Acordului de Parteneriat și Cooperare (APC), să adere la alte acte internaționale din domeniu, să încheie acorduri bi- și multilaterale referitoare la prevenirea și combaterea fenomenului corupției.

Pentru optimizarea activității anticorupție, se vor atrage și mijloace financiare externe sub formă de asistență tehnică, granturi sau donații.

III. MECANISMUL DE IMPLEMENTARE A STRATEGIEI

Pentru implementarea strategiei va fi creat următorul mecanism, al cărui mod de funcționare va fi evaluat pe parcursul următoarelor 15 luni de la înființare.

3.1. Planul de acțiuni

Obiectivele strategiei vor fi atinse prin realizarea unui plan de acțiuni detaliat, în care se specifică măsurile de rigoare, instituțiile responsabile și termenul de efectuare a acestor măsuri.

Planul de acțiuni va fi actualizat periodic. În fiecare an se va publica și prezenta Parlamentului un raport despre îndeplinirea planului de acțiuni. Pentru discutarea acestui raport și actualizarea planului de acțiuni se vor organiza conferințe anuale, care să asigure sprijinul politic și public în domeniu.

3.2. Consiliul coordonator în problemele combaterii corupției și criminalității

Consiliul coordonator în problemele combaterii corupției și criminalității de pe lîngă Președintele Republicii Moldova, denumit în cele ce urmează - Consiliu coordonator, va coordona la nivel general Strategia și va asigura responsabilitatea instituțiilor publice și realizarea acțiunilor ce țin de competența lor.

3.3. Grupul de monitorizare

Grupul de monitorizare, creat prin decret prezidențial, se va reuni cel puțin o dată în lună pentru a discuta realizările și problemele ce apar în procesul îndeplinirii planului de acțiuni, va da recomandări pentru rezolvarea acestor probleme. După fiecare reuniune, grupul de monitorizare va prezenta un succint raport Consiliului coordonator și va publica în presă un rezumat al lucrărilor sale.

Grupul de monitorizare se va compune din reprezentanți - la nivel de șefi de direcții sau șefi adjuncți - ai principalelor instituții responsabile de diferitele măsuri din planul de acțiuni după cum urmează:

Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției

Ministerul Justiției

Ministerul Afacerilor Interne

Procuratura Generală
Ministerul Finanțelor
Ministerul Economiei și Comerțului
Ministerul Educației și Tineretului
Ministerul Sănătății
Ministerul Dezvoltării Informaționale
Consiliul Superior al Magistraturii
Curtea Supremă de Justiție
Curtea de Conturi
Serviciul Vamal
Serviciul Grăniceri
Serviciul de Informații și Securitate
comisia parlamentară de profil organizațiile nonguvernamentale, inclusiv Transparency International - Moldova (3 reprezentanți)
asociațiile oamenilor de afaceri (3 reprezentanți)
asociația autorităților locale (3 reprezentanți).
Membrii grupului de monitorizare vor elabora regulamentul și vor alege președintele acestuia. Grupul de monitorizare va examina semestrial raportul privind implementarea Planului preliminar al Republicii Moldova în cadrul Programului S.U.A. "Provocările Mileniului".
Grupul de monitorizare va elabora raportul anual privitor la mersul executării planului de acțiuni, precum și recomandări pentru actualizarea lui.
[Pct.3.3 modificat prin Hot.Parl. nr.309-XVI din 27.12.2007, în vigoare 19.01.2008]

3.4. Secretariatul

Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției va îndeplini funcția de secretariat al grupului de monitorizare și va asigura realizarea cotidiană a planului de acțiuni.

Secretariatul:

- va organiza reuniuni lunare ale grupului de monitorizare;
- va pregăti un raport după fiecare reuniune și îl va prezenta Consiliului coordonator, va publica un rezumat în presă;
- va asista grupul de monitorizare în pregătirea raportului anual și în actualizarea planului de acțiuni;
- va acorda consultații și asistență instituțiilor implicate în implementarea planului de acțiuni la solicitarea acestora;
- va organiza anual conferința despre progresele înregistrate și perspectivele în reprimarea corupției.

Secretariatul este responsabil de elaborarea Planului de acțiuni. Informația privind rezultatele îndeplinirii fiecărei acțiuni și dificultățile întâmpinate la realizarea acțiunilor vor fi prezentate Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției trimestrial, până la data de 5 a lunii imediat următoare trimestrului de raportare.

Secretarul grupului de monitorizare este numit de către directorul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

[Pct.3.4 completat prin Hot.Parl. nr.309-XVI din 27.12.2007, în vigoare 19.01.2008]

[Pct.3.4 modificat prin Hot.Parl. nr.374-XVI din 29.12.05, în vigoare 29.12.05]

Hotărârile Parlamentului

421/16.12.2004 Hotărîre pentru aprobarea Strategiei naționale de prevenire și combatere a corupției și Planului de acțiuni pentru realizarea Strategiei naționale de prevenire și combatere a corupției - **abrogat** //Monitorul Oficial 13-16/58, 21.01.2005